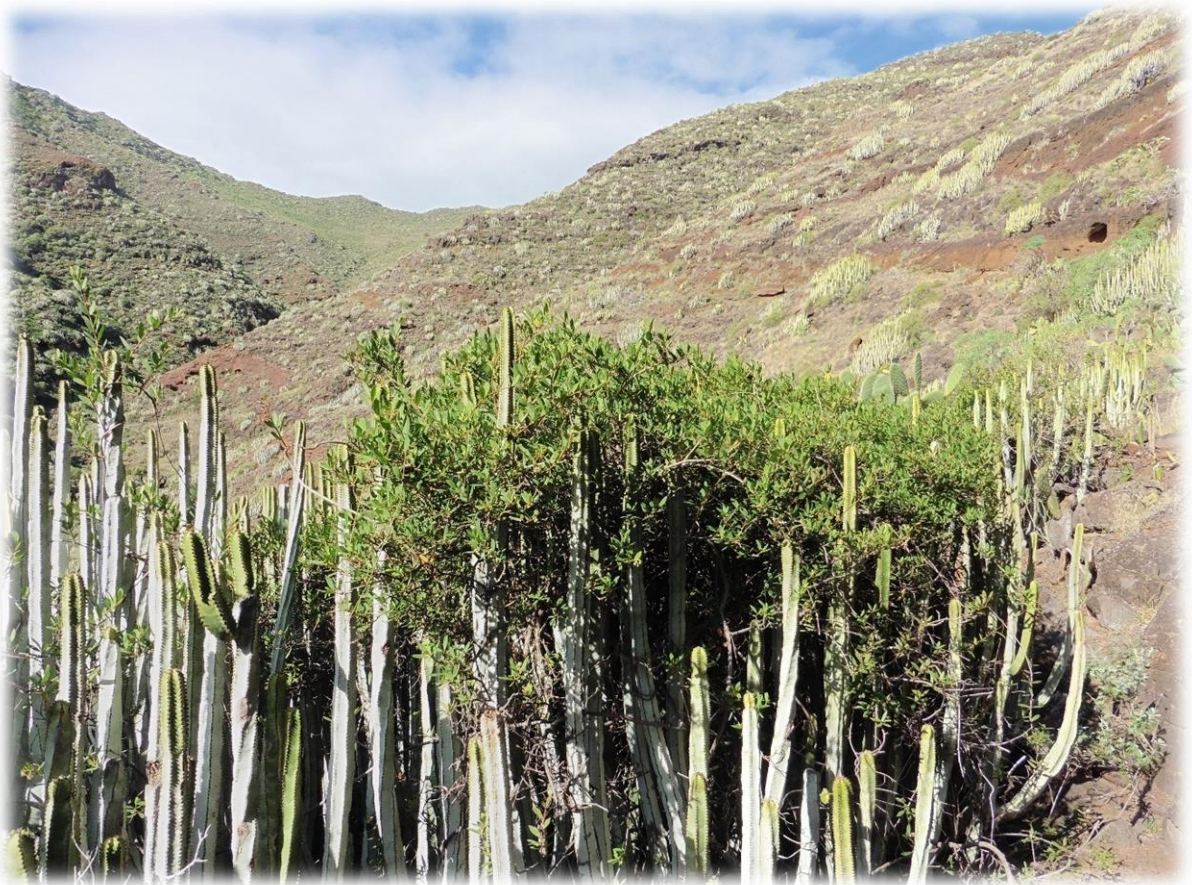

Vanaf 1523 begon men op het eiland wachttorens te bouwen op strategische plaatsen. In totaal telde het eiland er 46. Momenteel zijn er maar enkele meer overgebleven. Deze wachttorens dateert van 1706. Deze toren heeft dienst gedaan tot 1870. Men noemt het een

wachtoren maar eigenlijk is het een gebouw waar men kon schuilen. Men had immers geen echte toren nodig, men kon de zee zien van op de berg.

Allerlei soorten cactussen en vetplanten sieren het landschap op Tenerife. Er zijn ook cactussen die zich op de rotswand vasthechten.

Na een lange afdaling komen we op Playa de Antequera. Het zijn vooral mensen van Tenerife zelf die zich met de boot tot hier laten brengen omdat hier geen toeristen komen.

Antequera is een van de meest verborgen stranden van Tenerife. De Canariërs zelf noemen het een maagdelijk strand en het wordt vooral gebruikt als naaktstrand. Het strand is ongeveer 400 op 25 meter.

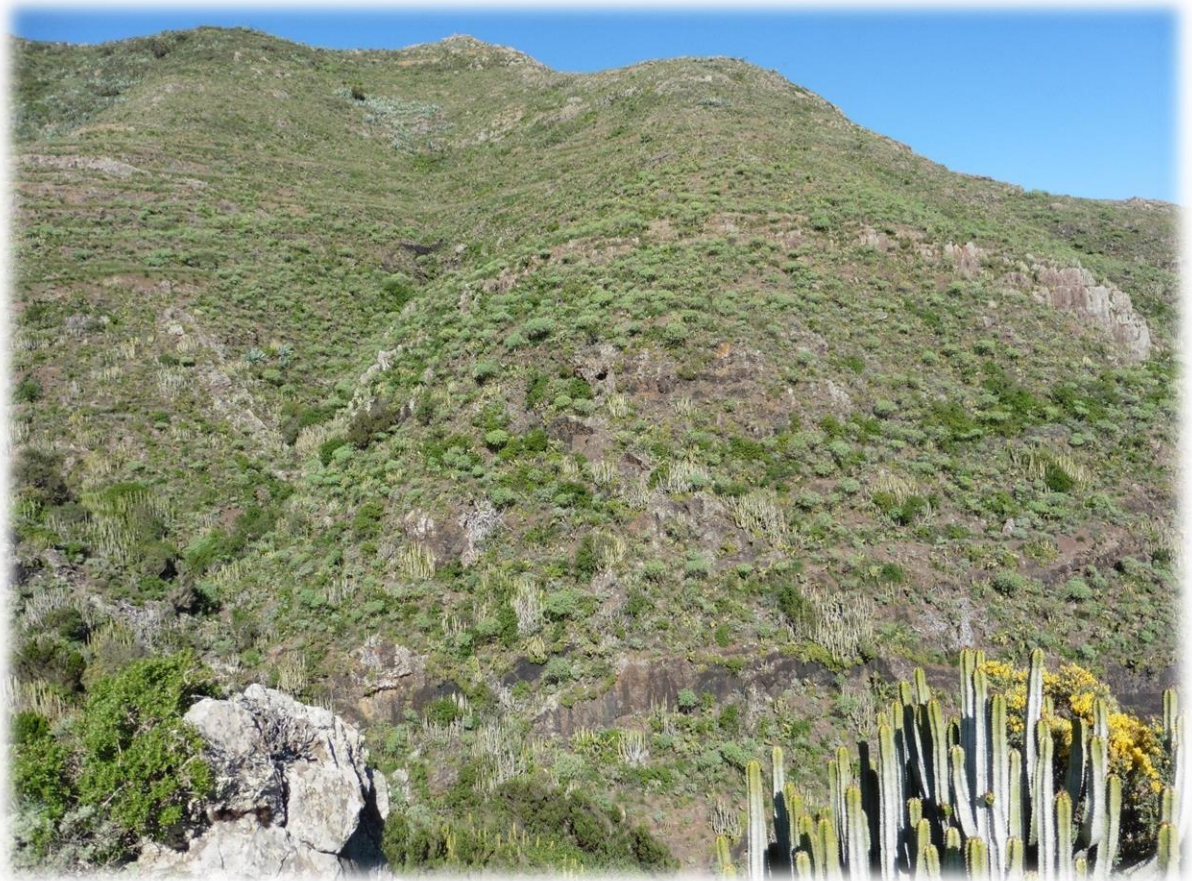
De kandelaarsvorm van de Canarische wolfsmelk (*Euphorbia canariensis*) heeft stekels op de stengel en in de lente- en zomermaanden komt er een opmerkelijke rode vrucht op het uiteinde. Het is een endemische soort van de Canarische eilanden die normaal samen met tabaiba te vinden is, dat ook enkel op de archipel groeit.

De meeste wolfsmelksoorten (= alle lage begroeiing op de foto hierboven) zijn giftig maar deze op de Canarische Eilanden niet. De plant heeft zijn naam te danken aan het sap dat wit ziet en er dus melkachtig uitziet. Dit sap heeft wel een bedwelmende werking. De eerste

bewoners van het eiland, de Guanchen, lieten het sap wat drogen zodat ze het konden kauwen, wat een licht hallucinerend effect gaf. Maar zij gebruikten het ook om de vissen te bedwelmen zodat ze gemakkelijker konden worden gevangen.

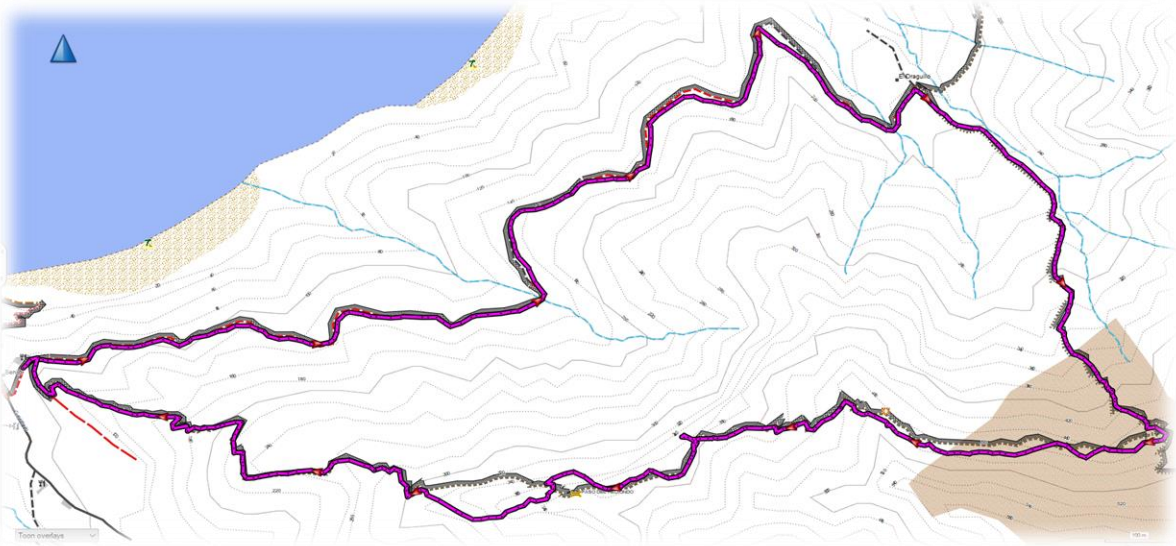

De Guanchen gebruikten de tabai of wolfsmelksoort, ook om hun overledenen mee te balsemen. Al ging hun voorkeur, vooral op Tenerife, uit naar het sap van de drakenbloedboom.

Woensdag 15 januari 2020

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Van Beijo naar El Draguillo
- Afstand : 5 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 2 ½ uur

Vandaag maken we een lichte wandeling. Het gaat al wat beter met Jules en we hebben afgesproken dat we in de namiddag de oude stad La Orotava gaan bezoeken. Dan kan Jules ook eens iets anders zien dan een kustplaatsje.

Tenerife is het grootste eiland van de Canarische archipel die bestaat uit zeven bewoonde en zeven onbewoonde eilanden. Tenerife heeft een lengte van 84 km en een breedte van 52 km.

Tenerife is net als de andere Canarische Eilanden een vulkaaneiland. Al deze eilanden zijn ontstaan door erupties op de oceaانبodem. Lagen lava vloeiden op elkaar, stonden en op een gegeven moment, zo'n 10 miljoen jaar geleden, kwamen de eilanden boven water.

De grootste vulkaan op Tenerife is El Teide en hij is tevens de hoogste vulkaan van Europa. Het is een stratovulkaan met een hoogte van 3718 meter boven water en ruim 7000 meter

onder water. Het spreekt voor zich dat El Teide tevens de hoogste berg is op Spaans grondgebied.

We gaan terug door een stukje laurierbos. Laurierbomen kunnen tot meer dan 100 jaar oud worden. Het blad wordt in de keuken gebruikt als kruid.

In de klassieke oudheid was laurier een symbool voor de overwinning. Overwinnaars werden getooid met een lauwerkrans, gemaakt van laurierbladeren.

In stripverhalen wordt Julius Caesar dan ook altijd met een lauwerkrans afgebeeld. Ook de stripfiguur Nero kreeg in zijn beginjaren een laurierblad achter de oren. De term laureaat is

een overblijfsel van deze symboliek. Verder zijn nog een aantal uitdrukkingen op laurier gebaseerd, bijvoorbeeld "op zijn lauweren rusten", "gelauwerd zijn", "lauweren oogsten".

Zoals afgesproken bezoeken we, samen met Jules, de historische stad La Orotava. Aan het begin van de 16de eeuw, kort na de verovering van Tenerife, vestigden Spanjaarden zich in de

Orotava-vallei. Ze gingen er suikerriet en druiven verbouwen. Op deze plek stichtten zij hun eerste parochiekerk en in de directe omgeving verrezen hun huizen, die dankzij de goede oogsten steeds groter en fraaier werden.

Ook la Orotava heeft zijn vondelingenschuif, al is het hier geen schuif maar een draaiend gedeelte gemaakt in een toegangspoort.

Het is een oud plaatsje dat zich onderscheidt door de architectuur en traditionele Canarische atmosfeer. Dit hele gebied is pittoresk en aantrekkelijk, met schilderachtige huisjes, gebouwen en keistenen straatjes –perfect voor prachtige foto's.

In het jaar 1500 begonnen de bouwwerkzaamheden aan een kerk die gewijd was aan het Heilige Kruis, gesticht door vader Juan Guerra. In 1638 kreeg de kerk de naam Nuestra

Señora de La Concepción. In 1652 werd de kerk door een brand in de as gelegd. De wederopbouw begon in 1653; de huidige toren werd in 1786 gebouwd. De huidige structuur is afkomstig uit de 17e en 18e eeuw en bestaat uit vijf beuken met een Latijns kruis en een Toscaanse architectonische structuur, afgewerkt in Canarische koloniale stijl.

La Orotava bezit nog veel eeuwenoude gebouwen die zich nog steeds in goede staat bevinden. Er zijn mooie kleine en gorte parken en tal van museums.

In het stadscentrum is de Jardín Victoria (Victoriatuin), ook wel bekend als de Jardines del Marquesado de la Quinta Roja, een groen recreatiegebied met tal van wandelpaden te midden van bloemen en bomen.

Hier treft u ook het Carrara Marmer Mausoleum, (wit gebouw bovenaan onderste foto) ontworpen door de Franse architect Adolph Coquet in 1882. Hij bouwde deze complexe

tombe voor vrijmetselaar Marqués de la Quinta Roja. Toen het lid van de vrijmetselaarsloge Taoro kwam te overlijden, waren zijn moeder en weduwe het oneens over waar zijn lichaam begraven zou moeten worden en de witte marmeren crypte werd niet gebruikt voor het oorspronkelijke doeleinde. Niemand weet zeker wat er zich binnenin bevindt.

We hebben terug een prachtige wandelvakantie in Tenerife achter de rug. Morgen keren we terug naar het thuisfront. Bij het opstellen van het reisverslag liet Jules al weten dat hij in België al bij een specialist is geweest en dat hij het nog twee maand rustig aan moet doen. Maar nadien mag hij er terug invliegen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Jules van Olmen : julesvanolmen@gmail.com

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Marc Verreydt : marc_verreydt@telenet.be

Tekst : Ludwig D'Haese

Foto's : Ludwig D'Haese en Marc Verreydt